

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za ostanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 12 h, če se ostanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Ljubljanske obč. volitve pred upravnim sodiščem.

II.

V čem torej obstoji strašni greh, ki se je zgodil pri občinskih volitvah l. 1899? V tem, da se je v dveh komisijah tolmačil občinski red po duhu zakona, ne po suhem besedilu, da se je tolmačil občinski red tudi leta 1899. tako, kakor prej že najmanj trideset let, kakor so ga trideset let tolmačili klerikalci z drom. Šusteršičem vred, kakor ga je tolmačila deželna vlada in kakor ga je tolmačilo tudi ministrstvo, ki je brez ozira na klerikalno pritožbo, smatrajoč jo za popolnoma neutemeljeno, nasvetovalo cesarju, naj potrdi izvolitev župana Hribarja.

Slučaj, da se gotove zakonske določbe različno tolmačijo, se primerijo vsak dan, in upravno sodišče je v prvi vrsti v to poklicano, da izreče v tacih slučajih zadnjo besedo. S tem pa še ni rečeno, da upravno sodišče vedno tudi pravo pogodi, da se nikdar ne zmoti. Zgode se celo slučaj, da upravno sodišče dvakrat jednako ne razsodi, in znani so tudi slučaj, da je upravno sodišče razsodilo, da mora skrutinij biti pri volitvah tajen. To prihaja od tod, ker pri upravnem sodišču ne sodijo vedno isti sodniki. Tudi sodniki upravnega sodišča niso nezmotljivi in ima vsak svoje nazore, v sled česar so pri tako dvomljivih stvareh, kakor je vprašanje, če je skrutinij del volilnega opravila ali ne, tudi različnega mnenja.

Seveda se moramo v zvezi temu pokoriti razsodbi upravnega sodišča, in sedaj nastane vprašanje, kakšen pravni položaj nastane v sled te razsodbe,

„Slovenec“ je v svoji brezmejni neumnosti sanjaril o tem, da mora vlada takoj imenovati na županovo mesto cesarskega komisarja in da morajo vsi dotični občinski svetniki, katerih izvolitev je upravno sodišče spoznalo za neveljavno, takoj odstopiti. Šenklaške gade je veselja kar krč prijemal, ko so v duhu videli na

rotovžu vladnega komisarja. Na vsem tem seveda ni prav nič. Te želje se klerikalcem ne izpolnijo. Te želje samo kažejo, da so klerikalci tako nevedni in neumni, da niti najnavadnejših zakonskih določb ne poznajo.

Jedina posledica razsodbe upravnega sodišča bo ta, da pridejo tisti občinski svetniki, ki so bili leta 1899. izvoljeni, letos zopet v volitev. To je vse, kar se zgodi. Vse drugo, kar je govoril „Slovenec“, je neumno in brez miselnosti.

Ako bi vlada hotela imenovati na županovo mesto vladnega komisarja, bi morala občinski svet sploh razpustiti. V to pa ni prav nobenega povoda, najmanj pa more dati temu povod zgolj iz formalnih vzrokov izrečena razsodba upravnega sodišča. Župan ostane župan do izvršenja novih volitev, oziroma dokler ne bo zopet županska volitev.

Tudi če bi bila vlada mnenja — kar se nam pa zdi popolnoma nemogoče — da župan ne more po pravokreposti razsodbe upravnega sodišča več ostati župan, ne more imenovati cesarskega komisarja. V tem slučaju bi prevzel vodstvo magistrata ravnatelj Vončina, vodstvo obč. sveta pa podžupan dr. vitez Bleiweis. Toda na to eventualnost niti misliti ni, ker bi bila taka zahteva od strani vlade v direktnem nasprotju z občinskim redom. Župan je bil župan že pred letom 1899., v katerem letu je bil zopet voljen v obč. svet, in on ima dolžnost, da ostane župan, dokler ni voljen njegov naslednik. Ker je občinska volitev iz l. 1899. razveljavljena, opravljal bo g. Hribar županska opravila na podlagi prejšnje svoje izvolitve za župana vse dotlej, dokler ne bodo izvršene nove obč. volitve oziroma dokler ne bo obč. svet volil novega župana. Sanje šenklaških gadov o cesarskem komisarju so torej blazne domišljije.

Ravno tako kakor ostane župan, tako ostanejo tudi vsi leta 1899. iz III. in iz II. razreda voljeni

obč. svetniki v posesti svojih mandatov. To ni samo njih pravica, to je njih dolžnost § 16. občinskega reda določa namreč izrečno: da občinski svetniki, ki so določeni, da izstopijo iz občinskega sveta, ostanejo v poslovanju, dokler se na njih mesta ne pokličejo novo izvoljeni. V sled razsodbe upravnega sodišča so določeni za izstop poleg tistih, ki pridejo letos sploh na vrsto, tudi tisti, ki so bili leta 1899. izvoljeni v III. in II. razredu, dokler pa se na njih mesta ne pokličejo novo voljeni, dokler torej ne bodo izvršene dopolnilne volitve, dotlej ostanejo tudi ti vsi na svojih mestih, dotlej imajo pravico in dolžnost, da izvršujejo posle občinskih zastopnikov.

Takšen je pravni položaj po razsodbi upravnega sodišča. Iz našega stvarnega pojasnila razvidijo bralci, kako nesramno so škofovi pisarji lagali in kako strahovite oslarije so spravili skupaj, da bi občinstvo preslepili, javno mnenje zapeljali in ljudstvo zbegali. Še nikdar se ni klerikalno lopovstvo pokazalo v taki nagoti, kakor sedaj, ko so klerikalci iz muhe napravili slona, in polnili predale svojih listov s tako sramotnimi lažmi in obrekovanji, da prešine vsacega poštenega človeka stud, če le od daleč vidi kako črno suknjo.

Napredni volilci ljubljanski ne bodo klerikalcem prizanesli teh lopovščin, ampak jim jih bodo pošteno plačali pri volitvah s tem, da bodo klerikalstvo pri volitvah v črno zemljo poteptali.

V Ljubljani, 23. januarja.

K položaju.

Za neresnično vestjo o krizi v ministertvu radi dr. Režeka se je pojavila v čeških listih nova vest o krizi, ki je nastala v Körberjevem kabinetu radi prestolnega nagovora, oziroma radi onega odstavka v prestolnem nagovoru, ki omenja jezikovno vprašanje. Poloficiozni listi prerokajo to vest ter zatrjujejo, da ne more biti o kaki krizi v ministertvu nobenega govora. „Bohemia“ javlja, da pokliče te dni dr. Körber okoli 60 poslancev raznih strank k sebi na po-

govor. Državni zbor se otvori 4. februarja s prestolnim nagovorom. Med strankarskimi listi se je vnela huda polemika radi osebe parlamentovega predsednika. Levičarski in socialnodemokratski listi so odločno proti dosedanemu predsedniku dr. Fuchs. Kandidaturo štajerskega deželnega glavarja, grofa Attemsa odklanjajo odločno Čehi. Imenujeta pa se tudi dr. Kathrein in grof Vetter. Posl. Horica svetuje mladočehskim poslancem, naj se spočetka vzdržijo v zbornici vsake akcije proti vladi ter naj jo prepuste nemškimi radikalcem. Ko začnejo ti vladati v parlamentu, tedaj bo vlada sama klicala Čeha na pomoč. Poslanec dr. Benerle deluje na to, da bi se združile vse nemške stranke ter imele skupen izvrševalni odsek. Isto idejo propagira poslanec dr. Skedl ter kaže na poljski klub kot na vzorec nemškim strankam.

Angleška kraljica umrla.

Včeraj ob 1/7. zvečer je po večdnevem boju s smrtjo umrla angleška kraljica Viktorija. Rojena je bila 24. maja 1819, kot hči vojvode Edvarda Kentskega, četrtega sina Jurija III. Njena mati Viktorija je bila Nemka, princesinja Sachsen-Saalfeld-Koburska. Kratni boter ji je bil car Aleksander, zato je dobila ime Viktorija Aleksandrina. Ker njeni stariši niso imeli posebnega bogastva, jo je vzgojila mati za skromnejše, ponižnejše življenje. Jurij IV. je vladal do leta 1830, za njim pa je prišel Viljem IV. Ker je bil brez otrok, je bila Viktorijina mati za slučaj kraljeve smrti imenovana za regentinjo, njena hči Viktorija pa za prestolonaslednico. 20. junija 1837. je kralj umrl, in Viktorija je postala angleška kraljica, stara jedva 18 let. 28. junija je bila kronana. Dve leti je Viktorija že poznala in na tistem ljubila princa Alberta, sina vojvode Koburskega, in 15. oktobra 1839. mu je Viktorija povedala, da ga ljubi, ter da ga prosi, naj bo njen soprog. 10. februarja 1840. je bila poroka. A njun zakon je trajal samo 21 let. Preživela je torej svojega soproga za 40 let. Ob njeni rakvi žaljuje nad 70 potomcev, 7 sinov in hčer, 33 vnukov in 30 pravnukov. 63 let je vladala Viktorija državo, ki šteje 350 milijonov duš in ki je dandanes večja kot nekdanje rimsko sve-

LISTEK.

„Babilonci“.

Roman. Spisal knez Dmitrij P. Golicin. (Dalje.)

V še bolj tužno družbo zaide drug epigon slovanoljubiteljev, mali uradnik Vereskov. Ta je izvedel, da je prišel v Petrograd sin slavnega Arnavtovega, in približal se mu je s prošnjo, preseliti se v njegovo stanovanje, kjer bi imela on in njegova mati priliko, v njem poslati sina slavnega očeta. Arnavtov je predlog sprejel — se iz koristolovja hlinil in pritrjeval, ker v resnici ni poznal del svojega očeta. Vereskov, človek naiven in zaupen, obeta Arnavtovemu, da ga hoče seznaniti z vsemi skrbno nabranimi in hranjenimi članki, kateri se količkaj nanašajo na slovansko vprašanje. Z navdušenjem omenja Srbe in Slovence, dočim se Arnavtov nad tem po tistem sgraja. Tudi Proljurov, prijatelj Arnavtov, začne, vmešaje se v govor, občutljivo smešiti slovanoljubitelje. Vereskov, videč, da se je ujel v zanjko, zagovarja slovanofilstvo, meneč, ako so Nemci germanofili — pokaj bi mi ne smeli biti slovanofili?

V razgovoru z Manoverom pravi nadalje Vereskov: „Vedno stojim na strani zatiranih, in južni Slovani so zatirani! Na Moravskem ubijajo ljudi, kateri govorijo po ulicah prosto v svojem maternem jeziku. Na Kranjskem pa preganjajo taiste ljudi, kateri predavajo ruski jezik. — In nihče od nas ne zahaja v južnoslovanske kraje! Od zanimivih krajev se Kranjska nahaja nam pač najbliže. In vendar se vsi rajši vozijo po gladkih potih Švice in Rivijere, se navdušujejo za italijanske pokrajine, dočim jim ne pride na um, da je slovanski jug krasnejši od Švice, in da vsako posečanje Rusov v slovanskih pokrajinah le služi k vsajemnemu zbližanju.“

Mnogo bode še treba vplivati in delati, da se ruski družbi vcepijo vsaj elementarni pojmi o Slovanih!

Roman se čita z velikim zanimanjem, a pred vsem nas zanima živi opis položaja slovanskega dela v Rusiji. V tem oziru je nenavadno karakteristično opisana povest o začetku „Glaštaja“, organa ruskega občnega mnenja. Ta povest je še značilnejša, ker opisuje vzorec resničnega fakta, — nedavno v življenje poklicanega

velikega, jako razširjenega lista. Avtor nam predstavlja krog sotrudnikov in akcijonarjev lista „Glaštaja“, in prepričamo se, kako se pripravajo za svojo korist. Vsi hočejo biti samo Rusi in ne Slovani ter smatrajo Slovanstvo za prazno sentimentalnost.

Med njimi se najbolj odlikuje Alkivijad Alkivijadovič. Ta trdi ardit, da je ravno Slovanom na ljubo nekoč na borzi izgubil več kot 100 000 rubljev, in trdi, da bi bile borzne spekulacije manj riskovane, da ni na pozorišču Slovanov. In zopet ališimo vasklik: „Mi vsi ljubimo Rusijo in hočemo služiti le njej; smatramo pa za svojo dolžnost, pokazati ljudstvu izhod, smer z lažnjivega pota. Vrag vzemi Slovan! Oni so si izmislili slovansko vprašanje le zato, kar smo jim mi potrebni, — toda mi jim ne gremo v zanjko. Mi moramo biti Rusi in ne Slovani, — Rusi in samo Rusi.“

Alexander Petrovič Zvolincev, uradnik ministertva, je na svojem dopustu slučajno prišel v Črnogoro. V Čekanu je srečal nekdanjega šolekega tovariša, barona Steinberga. Baron, kateri je prišel kot ruski poslanec z važnimi listinami v Črnogoro, je bil sgrizen Nemec, in Zvolincev se čudi, da

se tujcem nakladajo takšni posli. Steinberg zaničuje vse, kar je slovansko, vidi povsod le barbarstvo, in omenja z nežnostjo bregove Rene.

V Črnigori zagleda Zvolincev prvokrat Olgo Vasiljevno Šaranovo — mlado, krasno ženo, katera je potovala s svojim postaranim možem Aleksijem Aleksijevičem, bančnim ravnateljem. Vsa navdušena je za črnogorske običaje in šege ter se je Zvolincevemu z neodoljivo silo vtisnila v srce.

Na biskajskem obrežju se je Zvolincev seznanil tudi s stariši Olge, z Vasilijem Danilovičem Nuhinom in z ženo njegovo, Natalijo Nikolajevno, ne še staro, lahkoživo in koketno žensčino. Pričakovala sta tu hčerko Olgo, katera se jima je iz Nice že brzojavno naznanila. Zvolincev se prihodnje jutro anide z Olgo v vrtu in ji z vso gorečnostjo prigovarja, naj zapusti moža in se poroči z njim. No ona, ki je sicer vanj do akrajnosti zaljubljena, ne privoli v to iz strahu, da bi ji njen soprog, hoteč se nad njo maščevati, vzel šest mesecev starega sinčka Vanjo, katerega je ljubila iskreno.

Sedla sta se zaljubljenca pozneje v Petrogradu na večerni veselici pri „Jaro-polk-Danaskih“, kjer je napravila Olga na

točno cesarstvo. Pod Viktorijo se je angleška moč povzpela do viška svojega razvoja ter se raztegnila na vse dele sveta. Viktorijin sin Albert, sedanji angleški kralj, je bil rojen 9. novembra 1841. O njem ve povedati zgodovina le, da je potraten, lahko mišljen mož, ki ga sanjajo le zabave in moda.

Vojna v Južni Afriki.

V Ermelu so imeli v soboto vodje Burov posvetovanje, katerega sta se udeležila tudi Louis Botha in Dewet. Posvetovali so se, ali naj se vojna neha ali nadaljuje. Dewet je pobijal miroljubne tovariše ter priporočal, naj vderó Buri tudi v Natal. Tudi drugi vodje so bili za nadaljevanje vojne. Mirovna stranka je ostala v manjšini. Končni sklep te konference še ni znan, a akoraj gotovo se je sklenilo vojno nadaljevati do zadnjega. Koncentrično prodiranje Burov v Kaplandijo se na vshodu nadaljuje, na zahodu so bureški oddelki ob stali. Vshodna kolona, ki je 16. t. m. dospela iz Graaffreinetu v Aberdeen, je odmarširala 17. t. m. proti Willomoreju ter ga naskočila. A baje je bila odbita ter odmarširala nato dalje proti jugu ter dospela 20. t. m. v Uniondale, odkoder je samo 48 km do obali. Sosednja kolona, ki je prodirala od Murraysburga preko Beaufort-Westa in Prince Alberta, stoji sedaj pred Oudtshoornom. Splošno stoji prve čete prodirajočih Burov v liniji od Tullagha, Worcestra in Oudtshoorna do Uniondala. Angleški polkovnik Haig je na vshodu Uniondala ter namerava napasti Bure. V Transvaalu so se te dni pri Springsu, kjer so johannesburški premogokopi, vršili boji. 19. t. m. so tri švadroni johannesburških strelcev ujele burško stražo. Springs je v oblasti Burov. Na jugu Oranja so 20. t. m. zapustili Angleži mesti Rouxville in Smithfield ter odvedli prebivalce v Aliwalnorth. Jeerust na zahodu Transvaala oblegajo Buri. Meščani pričakujejo angleško pomoč. Med angleško armado vladata epidemiji driska in vročinska bolezen.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 22. januarja.

Seji je predsedoval župan Hribar. Overovateljem zapisnika sta bila imenovana občinska svetnika Dimnik in dr. Požar.

Župan je najprej omenil, da sta bila obč. svetnika dr. Tavčar in notar Plantan pri minolih volitvah izvoljena za državna poslance. Prvi bo imel veliko in važno nalogo, zastopati težnje ljubljanskega prebivalstva, ki so zlasti sedaj velikega pomena. Žilavost in vestnost dr. Tavčarja sta porok, da bo z vso vnamo zastopal koristi ljubljanskih davkoplačevalcev. Župan je prepričan, da bo ta prizadevanja podpiral tudi poslanec dolenjajskih mest, ki kot večletni član obč. sveta dobro pozna potrebe ljubljanskega prebivalstva. Župan je dr. Tavčarju in Plantanu ob živahnem odobravanju obč. svetnikov čestital na njihovo izvolitvi za državna poslance.

Župan je dalje omenil, da je ob novem letu po stari navadi čestital različnim višjestoječim gospodom. Zlasti dva odgovora sta tako presrečna, da jih je župan prečital. Vladika Strossmayer je pisal, da

Zvolinčevega v sijajni toaleti še globlji vtis. Posečala ga je tudi na njegovem domu in to bi bilo trajalo še naprej, da ju ni ovadil Proturov, katerega Zvolincev ni hotel podkupiti. Med tem oboli mali Olgin sinček, in ona se zaobljubi, odpovedati se grešni zvezi, ako ji Bog ohrani dete. In res! Dete okreva, Proturov pa dobi od Šaraneva za podlo svojo ovadbo pet tisoč rubljev. Ko Olga zasluži, da je izdana, hoče iz strahu pobegniti k Zvolinčevemu, — toda pridržijo jo pogled na sinčka. Potoži se svoji materi, toda lahkoživa ženska jo potolaži le malo, svetuje ji, Zvolincevega pustiti in čakati, kaj ukrene mož. Toda Olga ne more vstrajati dolgo v negotovosti. Neka dne pride vsa skesana prositi moža oprostčenja. Mož jo, ves razljučen, zapodi, meneč, da ravna prav. Ali kmalu potem se mu vzdudi vest, žal mu je krutega postopanja, gre k ženi in ji radi Vanje veliko dušno odpusti. Še enkrat pride Olga v stanovanje Zvolinčevega, toda le, da mu razloži blago postopanje svojega moža, da mu izrazi svojo mržnjo do greha, ter da ga docela prepriča, da ne tli v njunih srcih niti iskrica prejšnje ljubezni. Ločila sta se hladno kakor tujca. (Konec prih.)

želi Ljubljani vso srečo, da bi v 30. stoletju, ki naj bo stoletje slovanstva, se krepko razvila. (Živahni „živio“-klici). Šef generalnega štaba, baron Beck pa je pisal, da bo s največjim veseljem, kjer mu bo mogoče, koristil Ljubljani, toliko rajše, ker se je na Bledu sam prepričal o patriotičnem mišljenju kranjskega prebivalstva. (Živahni dobro-klici).

Župan je potem omenil, da sta te dni umrli dva bivša občinska svetnika, dr. Alfonz Moscha, ki je bil od leta 1882. do 1884. in od leta 1886. do 1889. član obč. sveta, ter Ludovik Ravnihar, ki je bil leta 1885. in 1886. član obč. sveta. V znak sožalja ustali so občinski svetniki na županov poziv raz sedeže, kar se zapiše v zapisnik te seje.

Naposled je župan še sporočil, da mu je došla zahvala družbe sv. Cirila in Metoda za podporo, ki jo je obč. svet dovolil tej družbi.

Pri preditjanju zapisnika zadnje seje je župan naznanil, da v tej seji storjenega sklepa glede nakupa stavbišča na Mirju za obrtno šolo ni izvršil, ker so ga v to naprosili razni davkoplačevalci šentjakobskega okraja v svrhu, da se bodo sami pogajali glede nakupa nekega sveta v tem okraju. Župan je zajedno vprašal g. Samasso, če bi prodal svoj svet na Prulah, kar je pa lastnik odklonil, in vprašal je tudi Kosaljeve dediče, če bi svoj svet na Prulah prodali, pa še ni dobil odgovora. Ker se je čulo, da hoče kranjska hranilnica prodati Virantov vrt in Virantove hiše za obrtno šolo, se je župan obrnil tudi do te.

Po poročilu obč. svet. dr. Stareta se je odklonila zahteva mestnega magistrata v Gradcu, naj ljubljanska občina plača za neko v Gradcu bivajočo, v Ljubljano pristojno ubogo 268 gl.

Po poročilu obč. svet. Plantana je bil župan Hribar izvoljen zastopnikom mestne občine ljubljanske v kranjskem deželnem železniškem svetu.

Po poročilu obč. svet. dr. Požarja se je sklenilo, da se ne kupi za 3000 kron ponudeni svet pred evangelijsko cerkvijo, vsled česar bi se odstranila ondota baraka, ker je cena pretirana, in regulacija še ni potrebna. Tudi je poročevalec predlagal, naj se ne ugodí prošnji za odpis prispevka za napravo trotoarja v znesku 361 kron. Župan je pripomnil, da se bo ta znesek moral odpisati, kakor se je moral na Poljanah, na kar je obč. svet. ta predlog odklonil.

Isti poročevalec je poročal o dopolnilni gradbi domobranske vojašnice. Deželni odbor je zahteval, naj bi občina k stroškom te zgradbe kaj prispevala, dasi občina nima v to nikake dolžnosti, kajti po veljavnem zakonu je dežela vezana, skrbeti sama za stalno nastanjenje vojaštva. Župan je priporočil, naj se vzlic temu nekaj stori, in sicer naj občina kupi Perdanov in Kubelkov svet, ki utegne veljati 52 000 kron, in naj se da deželi v zameno za njen ob Gruberjevem kanalu ležeči svet, ki je veljal 29 000 kron. Sklenilo se je, da se sedaj še ničesar ne stori, nego da se počaka, kako bo vlada postopala glede potresnih posojil.

Na dotična vprašanja obč. svetnika Lenčeta je župan pojasnil, da je vojna uprava sama želela, naj bi se vojašnica zgradila ob cesti, ne ob Gruberjevem kanalu, in da bosta g. Perdan in Kubelka v kratkem predložila svojo ponudbo. Občinski svet. Kozak je priporočal, naj se na noben način ne gradi vojašnica ob Gruberjevem kanalu, ker bi se s tem za vedno onemogočila naprava nakladišča ob klavnici. Po nekih opomnih obč. svet. Grošlja je poročevalec pojasnil, da bo dežela svet rada zamenjala, in da bo ta svet Perdana in Kubelkov tudi vojaška uprava rada akceptirala, a gre se za to, da zahteva dežela 8000 kron letnega prispevka. Obč. svet. je sprejel odsekov predlog.

Prošnja društva „Oesterr. Bühnenerverein“ za podporo se je po poročilu obč. svet. Senekoviča odklonila.

Kolavdacija podaljšanih Nunskih ulic se je po poročilu obč. svet. Žužka odobrila, in se je naročilo magistratu, da izplača dotični stavbni firmi njen zaslužek.

Isti poročevalec je poročal o županovem dopisu glede parcelacije škofovega posestva v Št. Peterkem predmestju. Občinski svet je lani na predlog dr. Stareta sklenil, da se dovoli samo zazidavanje po vrsti, in da občina ne prevzame dolžnosti zgraditi kake ceste, če kdo v tem kompleksu kaj sežida. Župan je izvršitev tega

sklepa ustavil. Stavbni odsek se je zopet izrekel za svoj prvotni nasvet glede parcelacije, in zajedno zoper dodatni predlog dr. Stareta, pač pa predlaga, naj magistrat stopi v dogovor s škofom glede brezplačnega odstopa tistega sveta, ki je potreben za ceste itd., nasproti mu odstopi občina javni svet, ki je potreben za zazidavo tega sveta. Zajedno se je magistratu naročilo, da stopi v dogovor radi odkupa sveta za trg pred vojašnico. Ti in vsi podrobnosti obsejajoči predlogi so bili sprejeti.

Isto tako je obč. svet po poročilu obč. svet. Žužka odobril načrt parcelacije tistega sveta na Dunajski cesti, ki ga je g. Gorup podaril občini. Ta svet, kjer je nekdanja bolnica, se razdeli na 10 parcel in se iste prodajo s pogojem, da kupci parcele tekom petih let zagrade. Isto tako se je odobril načrt za spremembo parcelacije posestva nemškega viteškega reda na Mirju in nivel v Bohoričevih, Japljevih in Jenkovih ulicah.

Po poročilu obč. svet. dr. Stareta se je odbila prošnja Frančiške Dacarjeve za odkup njene parcele ob Tržaški cesti oziroma za dovolitev zazidave.

Dimnikarska dela so se za dobo 1901—1903 po poročilu obč. svet. Žužka oddala firmi Stricelj in Vrhovec. Župan je pojasnil, da sta se zato dražja ponudnika vzela v poštev, ker se je dokazalo, da je Dopfer skušal doseči zase in za Spritzerja neko nagrado od Stricelja in Vrhovca, da bi se ne udeležila ponudbe. Iz tega je posneti, da njihova ponudba ni resna. To treba opomniti ker neka znana brezvestna žurnalistika v Ljubljani na najgrši način vedno napada obč. svet, in bo tudi v tem slučaju to storila.

Po poročilu podžupana dr. vit. Bleiweisa se je pritrdila predlogu praškega obč. sveta glede krajše in cenejše zveze mej Prago in Trstom preko Ljubljane. Glede Šubičevega predloga, da bi se z grada naznanjal poldan, se je sklenilo, poskusiti s streljanjem in sicer s takimi topiči, s kakršnimi se strelja proti toči. —

Obč. svet je dalje odobril Matevžetove ustanove na šoli na Barju, (poroč. obč. svet. Kozak), poročili o porabi dotacije za šolski vrt na I. deški ljudski šoli in o dotaciji za božičnico na otroškem vrtcu (poroč. obč. svet. Dimnik) in službeno navodilo za slugo na mestnih ljudskih šolah (poroč. obč. svet. Šubio).

Po poročilu obč. svet. Senekoviča se je odobril proračun mestne elektrarne, ki kaže potrebščine 182156 K 10 v., pokritja pa 182600 K, torej dobitka 443 K 90 v.

Končno je obč. svet. Tosti utemeljeval svoj samostojni predlog glede razmer na pokopališču in predlagal naj magistrat kot sanitarna oblast ukaže napraviti stranišče. Sklenilo se je ta predlog odkazati polic. odseku v poročanje.

Obč. svet. Velkavrh je prosil, naj se pošlje komisija, da pregleda, če ob Kernu res uhaja voda v hiše, na kar je župan obljubil, da to stori.

Ostale točke dnevnega reda se rešijo v tajni seji, ki bo v četrtek.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. januarja.

— Odkritosrčna beseda. Napredna narodna stranka se je iz ozirov na korist celokupnega slovenskega in hrvatskega naroda ter še zlasti iz ozirov na korist izvenkranjskih Slovencev izrekla za to, da naj napredni slovenski poslanci vstopijo v skupen jugoslovanski klub, ako se ta ustanovi na narodni podlagi, tako da bi v vseh družih zadevah imeli vsi, liberalci kakor tudi klerikalci, popolnoma svobodne roke. Tak klub ustanove Italijani, tak klub ustanove Malorusi, tak klub hočejo ustanoviti Mladocihi, tak klub ustanove klerikalni pristaši Stojalowskega s poljsko ljudsko stranko in neodvisnim socialnim demokratom Breitnerjem, taka zveza je bila tudi nemška „Gemeinbürgschaft“. Kar je povsod drugod mogoče, to pa pri nas Slovincih ni mogoče. Sinoči je „Slovenec“ izjavil, da klerikalni poslanci nečejo s slovenskimi naprednimi poslanci stopiti v skupen klub, da ne marajo skupnega narodnega kluba. To je vsaj j edenkrat odkritosrčna beseda. „Slovenec“ nazna-

nilo jemljemo za sedaj le na znanje, pridržujé si, da izpregovorimo še o njem!

— Kmetaka poslanca poslancu dr. Ploju. Iz Šmarja pri Jelšah se nam piše: Državnozbornske volitve se v šmarskem okraju niso vršile tako gladko, kakor so poročali farovski dopisniki klerikalnim listom. V V. kuriji je zmagal le najhujši pritisk klerikalne garde. Vzlic temu pritisku je glasovalo 12 zavednih in odličnih kmetov za Hribarja. V skupini kmetških občin so se kmetje odločno branili voliti dr. Ploja, in le iz narodne discipline so šli v volilni boj. Glavni vzrok, da so bili kmetje proti dr. Plojevi kandidaturi je ta, da so ti postali nezaupni do tistih mož, katere njim vrivajo duhovniki za voditelje in poslance. Ravno zadnje volitve so v šmarskem okraju proizročile kmetško gibanje, ki se širi sedaj od občine do občine, in od vasi do vasi, in ima namen kmeta rešiti duhovniškega gospodstva in farovške komande. Naš izvoljeni državni poslanec v kmetških občinah dr. Ploj naj to uvažuje, in naj se ne da vpreči v Šusteršičev klerikalni jarem, ker sicer bode zavrelo v šmarskem okraju, in volilci bodejo spregovorili resno besedo o svojem poslancu, in tudi skrbeli za to, da store isto kmetje v drugih okrajih. Ako se v državnem zboru ne ustanovi skupen klub slovenskih poslancev, potem si pač mora naš državni poslanec dr. Ploj dobro premisliti, predno bode vstopil v „Slovensko krščansko narodno zvezo“, ki je popolnoma klerikalna. V prvi vrsti se mora naš državni poslanec potegovati za naše kmetške koristi, in v tem oziru poslušati kmeta, ne pa farovške gospode, če so mu tudi ti preskrbeli poslanstvo. Klerikalizma, ki je kriv, da je kmetški stan prišel tako na nič, naš državni poslanec ne sme podpirati in večina volivcev tudi pričakuje, da tega storil ne bode. Kmetje, mi pa stopimo na noge in organizujemo svoj stan, da bode pripravljen na boj za svoje koristi in pravice, kadar bode prišla ura.

— „Slovenski Gospodar“ grozi mariborskim kanonikom s terorizmom. „Slov. Gospodar“ piše: V Mariboru se bo morala začeti med Slovinci politika brezobzirnega terorizma, sicer ne pridemo naprej. Znano je, da so krivi uprav sramotnega nazadovanja mariborskih Slovencev jedino le mariborski kanoniki, kateri hočejo imeti povsod prvo besedo, ne store pa ničesar. Mi se torej popolnoma strinjamo, če začne „Slov. Gospodar“ zoper te „nemarne“ kanonike, ki še k volitvi niso šli, politiko brezobzirnega terorizma. Nič bi ne škodilo, ko bi tudi škof občutil ta terorizem. Mi bomo odslej pazili na „Slov. Gospodarja“, kako bo izvajal zoper škofa in kanonike obljubljeni terorizem. A če bi dr. Lažnik, sladkoginjen od „haložana“, pozabil na lastne besede, ga bomo vestno opozarjali na njegove grožnje!

— Po volitvah v Trstu. Piše se nam iz Trsta: Težko je bilo delo in utrjeni so že bili naši voditelji samega pripravljanja za boj. Trud in delo nista bila zastoj. Imeli smo vsaj moralčno plačilo. To je sicer malo v navadnem praktičnem življenju, ali za nas tržaške Slovence, ki nismo navajeni drugemu nego izgubam, je že to veličanska zmaga. Ni treba da povdarjam, da se to tiče zadnjih državnozbornskih volitev. Naši vodje storili so kar je bilo mogoče. Buroi, kojih: dežele so Angleži proglasili že svojimi, se še vedno niso udali — in tudi mi, čeravno smo bili premagani pri sedanjih volitvah, se še ne udamo. Pogum prejšnji, po hudih, čeravno za nas neugodnih bitkah, nam rase, obkoljeni smo z nepreglednimi četami groznega sovražnika. Naše je sedaj geslo: Ubranimo kar moremo. Umrjeti! To je grozna beseda. S sovražnikovega ščita se nam blišči v strah beseda: Smrt! Ali pred smrtjo se vsakdo brani, a čimur more. Vsi elementi, oblastnije vse, visoke in male vlade in tudi najvišji vojskovodja sovražnih zborov nam je sovražni ni čuda, vezi so sorodstva — in kaj se je že storilo radi simpatij če tudi se drobi v prah pravica: Zadnja nam bije že ura, odločimo se! V našem taboru že ide glas: ali umreti ali zabraniti pogin tudi s najkrajnejšimi sredstvi, morda med tem časom nam dojde pomoč, čeravno nam pade mej tem večina prednjih straž. Kdo nas noče, smo že prej omenili, kdo nas ne brani, ki bi nas moral, — to je cerkev. Tudi tu, kjer

bi naj bilo zavetišče vsem, ni za nas prostora. Morda je to za nas tršaške Slovence dobro. Glas ide: Ni več za nas druge pomoči, nego: unijatstvo ali pravoslavlje. In res je tako. Ljudstvo je že samo uvidelo, da nam je opora edina še, da odločimo tudi glede cerkve. Kakor ališim, se razpravlja med našimi voditelji o tam vprašanju. Res težko je, se odločiti ali treba bode. Pomisleki so veliki. Unijatstvo nam je sicer bližje ali pravoslavlje bi nam bilo dražje. Lažje morda bi bilo poučiti ljudstvo o unijatstvu in ga prepričati za isto ali bodočnost ta je neskončana. Brez ozira na to, če naj bi si vzeli v izgled delovanje Schönererja ali ne, moramo sami pomisliti, je li je praktičnejše, da dvignemo na enkrat težko težo ali pa da dvigamo najprej tudi težko težo in potem zopet skoro enako težo. Nočem tu dvigati sam glasu preroka, kaj bi bilo bolje, če pa že vidim, da se bliža nekaj zelo zelo pomembnega, bodi mi dovoljeno vsaj izraziti svojo misel. Rodoljubi! Kakor se vidi treba, da se odločimo za jedno ali drugo. Ni jaz sam ni morda noben drugi ne bi hotel prevzeti sam vse odgovornosti na se. Za to Vam svetujem pred odločitvijo: Zberimo se, uvažujmo vse okolnosti. Vsakdo naj pove svojo. Glasujmo in razmotrivajmo vse okolnosti in po vsestranskem prevdanku odločimo: Ali unijatstvo ali pravoslavlje!

— Vera peša. Župnik J. L. na Notranjskem že od 8. listopada m. l. ne pride v šolo samo zato, ker je učiteljstvo te šole liberalno. Vsaki teden zamudi 6 ur veronauk. Ni čuda torej, če vera peša! Učiteljstvo nadomestuje te ure prostovoljno s svojimi predmeti. To je sicer lepo, vendar nagrade in tudi pohvalnega pisma od knožskofijstva, kakoršno je dobil svoje dni g. R. Z. iz Reteč pri Škofji Loki, ne bo. Pritožba ne bo nič izdala, ker imajo ti gospodje samo pravice a nič dolžnosti.

— Obsojen radi častikraje. Piše se nam: Dne 10. januarja tega leta bil je pri okrajnem sodišču v Kostanjevici obsojen kaplan Jernej Klinč iz Čateža zaradi častikraje na 50 kron denarne globe odnosno 10 dni zapora. Povodom zadnjih volitev za državni zbor ni vedel ljudem nič drugega praviti o kandidatu Ivanu Globočniku, kakor da je brezverec. Seveda je moč vse tajiti, a bil postavljen na laž in obsojen.

— Vojaške vesti. Imenovani so bili s 1. t. m. za poročnike v rezervi rezervni kadetje domačini gg.: Jožef Germ in Jakob Perk pri 2. bos. pešpolku (Banjaluka), Franc Ferlan pri pešpolku št. 97 (Trst), Jožef Bučar št. 55 (Brzežany), Janez Zupanec št. 96 (Karlovec), Kuno Hočevnar št. 6 (Novi Sad), Fran Mašera št. 57 (Tarnów), Rudolf Zajec št. 6 (Novi Sad), Matija Rötthel št. 77 (Sambor), Jožef Sinkovc št. 24 (Kolomya), Jožef Tavželj št. 24 (Kolomya), Fran Brejec št. 89 (Groddek), in rezervni podčastniki domačini gg.: Viktor Skaberné št. 20 (Sacz nowy), Janko Šavnik št. 40 (Rzeszów), Rupert Celestina št. 58 (Stanisławów), Evgen Zupančič št. 10 (Przemysl), Fran Kalan št. 15 (Tarnopol).

— Slovensko gledališče. Še nobene izgube nismo tako srčno obžalovali, kot obžalujemo izgubo gospe Polakove! Gotovo je bilo zaradi nje gledališče že dva dni prej razprodano, in že za prihodnjo predstavo so se abonirali. — Napetost je bila torej sinoči velika, in po tem takem tudi priča kovanje, kaj čuda, da nas je igra v celoti nekoliko razočarala, saj vsi vemo, kakšna je bila nekdanja predstava „Mamzelle Nitouche“; kako je ravno ta igra naše občinstvo unela in mu ustvarila prehod od opere do igre. Sinočnja predstava je pokazala mnogo do brega, pa tudi nekaj diletantizma. Predstava je bila kljub „direktorju“ in dvema režiserjema — premalo pripravljena, nekatere vloge so bile tudi slabše, kar je razumljivo. Celestin je v par letih svojega počitka izgubil nekaj gledališke vajenosti; ni pa izgubil one igralske degažiranosti, ki stoji že tik na neki meji. Pel je g. Urbančič. Podgrajski, ki je nastopil kot gost, dobro, in priznanje zasluži za ljubeznivost, da je pri skočil v sili z Dunaja na pomoč. Podgrajski nam ostane ljub znanec iz nekdanjih časov, v katere se bo prihodnjič gotovo tudi sam še bolj vmislil. — Igra je nosila sinoči seveda gospa Polakova. Rekli bi, da je gospa Polakova rojena Nitouche, in vsi vemo,

da se je nekde z mirno vestjo lahko pokazala Dunajčanom v tej ulozi. Igra in petje, oboje je pri nji v tej igri briljantno, in kar se tiče francoske pikantije, lahko gospa Polakova reče, da jo je na slovenskem odru šele ona ustvarila. Če pa je bistvo pikantnosti v tem, da ne pokaže vsega, kar ima, mislimo, da bi lahko dali v tem oziru v tej ulozi nekdanjemu pojmovanju igralki nemu prednost pred sedanjim. Sistem se ne sme dati spoznati. Igralka je po naravi, rekli bi, prav po božje obdarjena za gledališče, zaradi tega naj bo narava in naravnost gospe Polakove vodilni prapor; s tem bo ona vedno zmogala, razne „gledališčne nisti“ drugih subret ona lahko zavrne, ker jih ji treba ni. To velja posebno za sinočnje prvo dejanje, kjer bi si želeli več prvotnosti, ki gospa Polakova v tako obilni meri razpolaga z njo. Kar smo rekli velja, seveda le v primeri s prejšnjim pojmovanjem njene vloge; v primeri s drugimi igralkami pa svetlo ostane njena Nitouche fin užitek prve vrste, ki je še nekaj posebnega v drugem in tretjem dejanju. Da bi si ga ohranili! — Drugi so bili sinoči dobri, posebno gg. Verovšek, Danilo, Kovačič, Jamnik in Orehek ter gospa Danilova. Fina, gorka komika je domena gosp. Verovška; včeraj je za spoznanje preveč karikiral. — Major je imel po svojem spredniku težko stališče, ki ga je g. Kovačič uspešno vzdržal, dasi je bil njegov „bum-bum“ nekoliko pregledališki. Prav dobro šaržo je ustvaril g. Jamnik, ki se nepričakovano dobro kvalificira. Precej dobro se je držal abor (nekateri igralke niso bile dovolj „ohio“), tudi orkester (razven harpe), je bil pod spretno roko g. Beniška dober. A.

— Velik požar v Novem mestu. Piše se nam: Dne 21. t. m. okolo 1/2 7 ure zvečer začela je greti jedna tistih novomeških lesenih šup pred kapiteljsko cerkvijo in pred pošto, ki so bile vedno nevarnost za mesto. V pol uri je bilo 10, v jedni uri 15 teh lesenih šup v plamenu. V teh šupah, ki so s slamo krite, je bilo shranjeno dosti sena in slame. Vedno smo se bali, da ne more ne požarna bramba in nobena moč požara ustaviti, ako začne te šupe greti. Če bi poleti nastal požar, morali bi Novomeščani bežati, kakor pred več leti prebivalci v Stryju. Ta požar 21. t. m. je bil tako grozen, da nekaj časa nismo vedeli ali naj gasimo, ali ne. Brezupno smo gledali strašni element. Potem smo se začeli brigati za lokalizacijo požara, držel se Kovačeve hiše in Slančeve in Rozmanove šupe. Te tri stavbe so zidane ter z opeko krite, „Če Slančeva začne greti, dobi požar prostost na hiše drugega mesta“, se je govorilo. Slančeva stavba je trdno zidana in se razprostira v dolgi fronti. Ostala je intaktna sredi drugih gorečih šup, — dasi je neka lesena, nanjo naslonjena šupa, celo uro gorela. Tudi Rozmanova šupa se je lokalizirala. Še 5 vinarjev ne bi nihče stavil, da ostane Slančeva šupa. Gospodar iste je že križ čez njo napravil. V tej šupi je veliko sena, slame in desak. Šupa stoji višje, kakor druge. Od tam bi bil šel ogenj na Barbaričevo, Kovačovo, Skabernetovo, Rozmanovo hišo in potem navzdol in navzgor; tudi kapiteljska cerkev bi bila šla in proštija z njo. Velika nujna nevarnost je bila za vse mesto. Škode je na mrvi in na šupah precej. Največ škode trpi g. Mehora. Pri rešilnem delu so se posebno odlikovali učenci Germske šole, ki so hitro prišli pod vodstvom vodje g. Dolenca in gimnazijci, ki so pod vodstvom gg. Pipenpacherja in Westerja delali, kakor junaki. Prof. Pipenpacher in prof. Wester sta tudi sama pri pumpah delala, kakor bi šlo za rešitev njihovih hiš. Gimnazijci so delali pri pumpah od 1/2 8 ure do 4. ure zjutraj. Naši mlajši justični gospodje so se lotili vsacega dela. Gosp. Rudolf Smoleta, grajščaku v Grabnu, se imamo zahvaliti za marsikako rešilno dejanje. Tako tudi g. Bergantu, našemu someščanu in gosp. Rihardu Dolencu. Naša požarna bramba je delala, kar se more požrtvovalno, podpirali so jo tudi jetniki, katere so precej pripeljali na kraj požara. Topliška požarna bramba je s svojo predobro brizgalnico ter z jako dobro izvežbanimi, korenjaškimi fanti in možmi prihitela pomagat. Požar se je videl daleč, morda na 25 kilometrov v ravnini. Topličarji niso prenašljivali, ali bi šli ali ne, zapregli so in tukaj so bili. Čast jim! Oni vedo dobro, kaj pomeni, če

nastane velik požar, ker jim je pred par leti pogorela skoraj vsa vas. Tako je neareča ostala omejena. Novo mesto je rešeno večine teh lesenih šup, vedno preteče nevarnosti za celo mesto. Tri take šupe so še ostale. Jedno je čuvalo drvo, drugi dve pa je menda poseben angel varuh vzel v svojo zaščito, da ostane še nekaj te starine iz davno minolih časov in da ima naše mesto pokazati še kaj zanimivega. — Z druge strani se nam poroča: Ko je 21. t. m. v Novem mestu greti pričelo, odposlalo se je takoj vse učence in služabnike kmetijske šole na Grmu tja. Med potjo vzeli so oba občinska, za vožnjo vode o priliki požara namenjena soda iz Kandije seboj. Na požarišču lotili so se takoj gonitve čveterocevnega hidrofora novomeške požarne brambe, ter porivanja vozov z vodo v reber kapiteljskega hriba do hidrofora. Ta ko so delali ti pač vse hvale vredni mladeniči in njih navoditelji pri praktičnih delih (opravniki g. Božič, sadjar g. Knez in vrtnar g. Suštar), nepretrgoma celi dve uri, na kar so jih — šele prisiljeni po glavarstvenih organih in orožnikih, drugi ljudje nadomestili. Hidrofor, pri katerem so bili grmaki učenci delavni, rešil je pód g. dr. Slanca, kateri se je že trikrat unel, in rešil je hišo gosp. Kovača. Pripomniti je še, da so se pri rešitvi Slančevega pódla s posebno požrtvovalnostjo odlikovali tile gospodje: Majer, brizgalnik novomeške požarne brambe, Iv. Vavpotič, akademski slikar v Novem mestu in načelnik novomeške požarne brambe g. Lužar.

— Pariška razstava, tretja velika maskarada pevskega društva „Ljubljana“. Naslov gorenje maskarade zbudil je mej občinstvom največje zanimanje. Sodeč po različnih že prijavljenih skupinah, kakor tudi nebroj posameznih kostimirancev, utegne postati ta večer zares prava in živa slika veselega pariškega življenja, posebno še o času razstave, kjer se bodo srečevali najrazličnejši tipi svetovnih narodnostij. Svoj poset naznanila sta izmed drugih tudi perzijski šah in ženijalni burski general 9 s svojima adjutantoma 10 in 11. Če se do tega časa mirovni pogoji s kitajsko podpišejo, posetil bode pariško razstavo tudi princ Li-hung-čang. Imel bo na razstavi svoj lastni paviljon, opremljen z vsem potrebnim krepčilnim komfortom, v kojega ima pristop vsak posetnik razstave. Vabila pričela so se že razpošiljati. Vozni listi za na razstavo prodajali se bodo od nedelje 27. t. m. naprej, v trgovini g. Čudna, na Mestnem trgu; pri g. Podrekarju, na sv. Jakoba trgu in g. Češarku v Šelenburgovih ulicah ter na večer maskarade pri blagajni. Vstopnina za osebo 1 gld., maske 70 kr. p. n. podporni člani 50 kr., obitelj 3 oseb 2 gld. Maske dobivajo vstopnice le proti izkazu vabila. Obleka za nemaskovane promenadna.

— Lovski čuvaji na Vrhniki priredili so v nedeljo, dne 20 t. m. svojo predpustno zabavo s plesom, katero so počastili s svojo navzočnostjo mej drugimi častni član vrhniškega lovskega društva župan Ivan Hribar s gospo soprogo, vrhniški župan Gabriel Jelovšek s gospo soprogo, mnogo članov vrhniškega lovskega društva, na čelu jim predsednik g. Mayer, nekaj ljubljanskih lovcev in lepo število prav odličnega občinstva. Zabava je krasno uspela; vrhunec vsemu bila je pa burka v enem dejanji: „Lovec pod kadijo, katero je eden izmed lovskih čuvajev, g. Štuler mlajši, sam zamislil, napisal in na oder spravil. Burka, polna pristnega humorja je vzbujala veliko veselost in donesla tako avtorju, ki je sam igral glavno ulogo črnošolca, kakor vsemu igralnemu oboji, ki je obstajalo poleg jednega dekleta iz samih lovskih čuvajev vrhniških, obilo odkritega priznanja. Kakor čujemo, namerava se v bližjem času vprijeti vsa igra s originalnimi igralci v Ljubljani, da bodo imeli i ljubljanski lovci priliko seznaniti se s tem klasičnim proizvodom lovskega humorja.

— Ukradena hranilna knjižica. Posedniku Jakobu Kalanu iz Zg. Senice je bila iz njegove skrinje ukradena hranilnična knjižica glaseča se na 1400 K. Tatvica se je zgodila, ko sta bila Kalan in njegova žena pri maši. Sum, da je izvršil tatvino leti na Jos. Kopača, dninarja, kateri je bil tudi aretovan in izročen ljubljanski dež. sodniji.

— V Ameriko se je včeraj odpeljal s ljubljanskega kolodvora nad 100 oseb.

— Z rešilnim vozom so včeraj svečer prepeljali na njegovo stanovanje hlapca Urbana Prosenca, ki je bil na Rimski cesti padel z voza in se na glavi teško poškodoval. On in njegov sohlapec Anton Bizan sta peljala voz mrve domov in sta sedela na vozu. Voz je zašel v cestno strugo in se prevrnil, vsled česar sta oba hlapca padla na cesto. Anton Bizan je priletel na noge in se mu ni ničesar zgodilo.

— Ukraden vol. V noči od 21. na 22. t. m. so neznan tatovi ukradli M. Zupančičevi, posestnici v Bukovci belega, črno progastega vola, vrednega 244 kron.

— Metle ukradel je z voza neznan tat Šarabonovemu hlapcu Antonu Glihi. Voz je stal na sv. Martina cesti. Tatu je policija izsledila.

* Moderni Hamlet. V občini Furgija na Ogrskem je ustrelil 17letni Iv. Bazsovan ljubimca svoje matere. Mladenič je pristalskoval pogovor matere in njega ljubimca Ivana Toderesca. Iz tega pogovora je izvedel, da je dala mati očetu po naročilu ljubimca premalo — strupa. Ljubimec je Ivanovo mater grajal, da ni dala svojemu možu toliko strupa, da bi bil ne le obolel nego takoj umrl. Bazsovan je nato zgrabil puško, vdril v materino sobo ter Toderesca ustrelil.

* Društvo ločenih žen. Te dni je imelo 40 ločenih žen in do alimentacij upravičenih deklet zborovanje, na katerem se je ustanovilo društvo, ki bo združevalo ločene žene in zapuščene neveste. Društvo je pravovarstveno in zabavno.

— Dedščina 328 milijonov. Angleški konzul v Plovdivu (Filipopolju) išče dediča za dedščino 328 milijonov, katere je zapustil v Indiji neki Mandradijev iz Plovdiva, kjer živi baje več njemu sorodnih družin.

Književnost.

— Fr. Ilešić: Lavantinský biskup Anton Martin Slomšek. 1800.—1862. (Otišek „Slovanského Přehledu“ roč. III.) — V Praze. Tiskem české grafické společnosti „Unie“ v Praze. — Nákladem vlastním. 1901. To velezanimivo in temeljito literarno historično brošuro toplo priporočamo vsem, ki umejo češki jezik. Pisatelj je dokazal, da je bil Slomšek pravi škof, ki je bil docela drugačen kakor so sedanji Jeglič, Napotniki in Missije. Na st. 14. in 15. je mnogo perečih istin, ki bodo naše bojovite škofo politike zaskalele v živo!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 23. januarja. Posamični poslanci so že prišli semkaj. Poljski klub je sklican na dan 29. t. m. Nemška klerikalna stranka ima 30. t. m. sejo. V tej se bo posvetovalo o združenju tega kluba z nemškim centrom.

Dunaj 23. januarja. „Ostd. Rundschau“ je bila te dni zaplenjena, ker je priobčila Schönererjev program, ki zahteva združenje Avstrije z Nemčijo in podrejenje pod Prusijo in naznanja, da se nemški radikali ne bodo udeleževali izjav lojalnosti. Sodišče je to konfiskacijo razveljavilo.

Dunaj 23. januarja. Cesar je danes dopoldne osebno izrekel angleškemu poslaniku svoje sožalje na smrti kraljice Viktorije.

Dunaj 23. januarja. Žena necega cunjarja je danes z dvema otročičema skočila iz 3. nadstropja na cesto. Vsi trije so obležali mrtvi.

Praga 23. januarja. Češki agrarci so sklenili, da ustanove v državnem zboru svoj lastni klub in da podajo v prvi seji državno, pravno zavarovanje.

London 23. januarja. Ob smrti kraljice Viktorije so bili navzoči poleg prestolonaslednika princa Waleskega vsi principi in princezinje in nemški cesar. Novi kralj, Albert I., se je odpeljal davi v London, da prispeže na ustave in sprejme prisego zvestobe.

London 23. januarja. Rusi, ki so bili skoro vsi odšli iz Tientsina, so bili nemudoma poklicani nazaj, in so se tudi že tja vrnili.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo av. Cirila in Metoda. Gospod Fran Jož, nadzornik posejilnic v Celji dne 19. t. m. v Litiji pričinilo prejetu od g. Martina Škrjanca, kaplana v Zagorju, v snesku 8 K 12 h., h koji je dodal g. Martin Škrjanec primankljaj 88 v, skupaj 9 K. — Rodbina Orožen in gospa Doljan v Trebnjem 6 K, mesto venca na krsto gospe Tura. — G. Fran Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v p. v Gradcu 12 K, kot skupilo za raspesane slo- ven ske rasglednice mesta Gradec ktere je na- rodniak pribavil ter narodna rodbina F. Z. do- brovoljno raspodala. — Skupaj 27 K. — Živeli vstrajni nabiranci in darovalci.

Za Prešernov spomenik. Zbrani „Narodovci“ 14 K, nabrala gospica Marica ob godovanju gosp. Antona Zakrajška na Vrhniki.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nisko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse tež- koče prebavljanja. Originalna škatljica 2 K. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zasnemovan s varnostno znamko in podpisom. 1 (2-2)

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 304,3 m. Srednji tlačni tlak 736,0 mm.

Januar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavine v 24 urah
22	9. svečer	744,6	0,9	bresvetr.	jasno	0,0 mm.
23	7. jutraj	744,3	-3,9	sr. sevzh.	jasno	0,0 mm.
	2. popol.	747,4	7,4	sl. jug	jasno	0,0 mm.

Srednja včerašnja temperatura 1,6°, nor- male: -2,2°.

Dunajska borza

dne 23. januarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	98,25
Skupni državni dolg v srebru	98,10
Avstrijska zlata renta	117,45
Avstrijska krona renta 4%	98,25
Ogrska zlata renta 4%	117,05
Ogrska krona renta 4%	92,20
Avstro-ogrski bančne delnice	1705,-
Kreditne delnice	864,50
London vista	240,55
Nemški državni bankovci za 100 mark.	117,60
20 mark	23,53
20 frankov	19,14
Italijanski bankovci	90,55
C. kr. cekini	11,32

Ljubljanska kreditna banka

Laibacher Creditbank

v Špitalskih ulicah št. 2
menjalnica v pritličju

sprejema vloge na hranilne knji- žice ter iste obrestuje po 4% od dne vloge do dne dviga,
2%, rentni davek od teh hranilnih vlog plača banka sama.

Ljubljanska kreditna banka

izplača tudi večje svote brez od- povedi. (11-19)

Zunanjim vlagateljem

so na željo poštne hranilnične položnice na razpolago v svrhu poštne preste vpošiljatve zneskov.

Potrjim sročem namanjava vsem so- rodnikom, prijateljem in snancem, da je Bog vsemogočni izvolil najino iakrno ljubljeno, edino hčerko (182)

Slavico

danez, dne 22. januarja t. l., v najže- nej dobi poklicati k sebi med krilatce.

Kamnik, dne 22. januarja 1901.

Ambroz in Leopoldina Preatonl.

Učenec

ne manj kot 14 let star, čvrst, poštenih starišev, vsprejme se po dogovoru v pouk v trgovino mešanega blaga.

Jakob Petrovič v Trebnjem

(142-3)

Dolenjsko.

Naznanilo.

Vsak kašelj
Vsako hripavost
uničevalec katara.

Te izborne karamelo za kašelj se dobivajo zavoj po 50 vin. v Ljubljani v lekarnah M. Levsteka in U. pl. Trnkóczy. (1930-7)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga des Trbiš. Ob 12. uri 5 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des Selsthal v Aussee, Solnograd; des Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Du- naj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des Selsthal v Solnograd, Inomost, des Amstetten na Dunaj. V oktobra in aprilu ob ne- deljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m do- polodne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezera, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; des Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m jutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m svečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiša. Ob 5. uri 15 m jutraj osonni vlak s Du- naja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Bu- dejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 16 m popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Kar- lovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezera, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m svečer osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobra in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Lince. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m jutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 48 m svečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m svečer. — Prihod v Ljub- ljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m svečer.

Trgovski pomočnik

spreten in izurjen prodajalec v železninski stroki, zanesljiv, vsprejme se pod dobrimi pogoji. — Ponudbe pod „S“ upravištvu „Slov. Naroda“. (131-3)

Išče se mladenič.

Kot vajenec išče se inteligenten. okoli 15 let star mladenič z dežele. Isti dobiva v štiriletni učni dobi potrebno stanovanje, hrano in obleko. (179-1)

Ponudbe na: Henrika Bremitz, to- varna glasovirjev, Trst, Borzni trg št. 9.

Predivo

kakor tudi

vse druge deželne pridelke

kupuje najdražje

Anton Koleno

trgovec v „Narodnem domu“ v Celji.

Kdor ima veliko prediva, naj naznani sadnjo ceno in množino. (117-6)

Povabilo.

Posojilnica na Vranskem

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ima svoj

redni občni zbor

v nedeljo, dne 3. februvarja 1901

ob 3. uri popoldne.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrdilo letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva.
5. Posebni naveti.

K udeležbi uljudno vabi

(181)

načelstvo.

Sloveči profe- sorji zdravilstva in zdravniki priporo- čajo

Želodčno *
*** tinkturo**
lekarnarja Piccoli
v Ljubljani

dvornega založnika
Nj. Svetosti papeža

kot želodce krepčujoče in tek vzbujajoče, dalje kot prebav- ljenje in te- lesno od- prje pospe- šujoče sredstvo posebno onim, ki trpe na na- vadnem telesnem zaprtju.

Razpošilja se proti povzetju v škatljicah po II. 12 in več steklenicah. (1388-21)

Poštna hranilnica ček št. 849.086.

Telefon št. 135.

Glavna slovenska hranilnica in posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

pisarna: na Kongresnem trgu št. 14, Souvanova hiša, v Ljubljani

sprejema in izplačuje hranilne vloge in

obrestuje po 4½% od dne vložitve do dne vzdige

brez odbitka in brez odpovedi.

Uradne ure od 8-12 dopoldne in od 3-6 popoldne.

Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgalo.

(40-3)

Dr. M. Hudnik, predsednik.

Gg. ženini in neveste!

Priporočam svojo največjo in najboga- tejšo, občeznano veliko izbero vsakovrstne zlatemine in srebrnine v secesiji, posebno

lepe

poročne prstane

prave švicarske žepne ure, budilke, stenske ure, prstane itd. itd. Namizne oprave (Besteck) in najboljše živalne stroje vse to po najnižjih cenah in z jamstvom.

Vabim na obilni obisk in ogled s vsem spoštovanjem

(101-4)

Fr. Čuden,

urur in trgovec, Mestni trg št. 25, nasproti rotovža.

Ceniki brezplačno in poštne preste.

Po najnižjih cenah.

PUCH-STYRIA

urur in trgovec, Mestni trg št. 25, nasproti rotovža.

Ceniki brezplačno in poštne preste.

Z jamstvom od 1-5 let.

Slavnemu p. n. občinstvu

uljudno naznanjam, da sem prevzel v najem

Röger-jevo restavracijo

na Ambroževem trgu.

Točil bodem pristna dolenska vina (osobito izborni cvilek), štajerska, istrska in goriska vina, kakor tudi izborna Reininghausovo marčno pivo po zmerni ceni, ter bodem tudi akrbel, da bodo ob vsakem dnevnem času mrzla in gorka jedila na razpolago.

Za obilen obisk se priporočam

Ivan Hrovat

gostilničar.

(91-5)

Odda se v najem

hlev

za štiri konje s sobico za kočijaža in ko- larnico na Karlovski cesti št. 18.

Natančneje pri lastniku. (170-2)

Velefino surovo maslo

prve planinske mlekarske zadruge
priporoča

Edmund Kavčič

Prešernove ulice, nasproti glavni pošti.

Istotam:

(12-18)

Fina narezana svinjska gnjat, an- gleški Victoria-Punsch-Extrakt, iz- borna zaloga finega vina.

Američanske

kitarske citre

specialitete najfinejše izvršitve, komad 8 gl. vstevši 8 not, ključ, naprstnik in kartonasto škatljo, v prodajalnici glasbil

v Šelenburgovih ulicah I.

Tudi se iste oddajajo proti pla-

čilu na obroke. (162-3)

Šaleški premog v koscih

po ceni, pripraven za kurjavo sob in za

industrije, brez smradu,

se razpošilja za vse postaje južne in koroške, kakor tudi ogerakih železnic

po 32 kron za vagon s 100 met. centi

od postaje Skale (Skalis).

Naročila sprejema

(180-1)

Šaleški premogokop v Velenji.

(Schallthaler Kohlenbergbau in Wöllan.)

Posestvo na prodaj.

Na prodaj je iz proste roke novo zi- dana hiša št. 67 na Polzeli pri Braslov- čah v Savinjski dolini. Pri hiši je hlev za kravo in svinjak, šupa za krmo in drva in njiva. Hiša stoji na lepem prostoru in je jako pripravna za kakega g. penzionista, in je tudi lep in pripraven kraj za zidanje kake vile. (130-3)

Več se izve pri lastniku hiše št. 67, pošta Polzela pri Celji, Stajersko.